

man har staaet tidligere og saa har man tilføjet, at en administrativ Afgørelse, som man ellers ikke kender noget til, kan omstøde en judiciell Afgørelse, idet man har føjet Landbrugsministeren til. Det anser jeg ikke for heldigt, jeg ønsker ikke en saadan Afgørelse indført. Naar man saa kommer til at behandle Forstaaelsen af § 1 i Forbindelse med § 4, maa jeg sige, at det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds gav mig fuldstændig Ret i min Betragtning, og det er da den, at Synsmændene skulle afgøre, hvor meget der nødvendigvis skal indbefattes under Forbudet. Derudover kunne Synsmændene ikke gaa. Men saa er der foreskrevet i Loven, at der kan gaas videre, idet den ubevoksede eller udyrkede Strandbred ikke falder ind under Synsmændenes Afgørelse. Det gav det ærede Medlem mig Ret i, da jeg gjorde det gældende, første Gang jeg havde Ordet. Men hvad følger deraf? Deraf følger, at naar der foregaar Overtrædelser paa en for Græsvækst blottet Strandbred, men ikke over for det, som er inddraget under Synsmændenes Afgørelse, maa der være en, der klager. Hvem klager han til? Til Domstolene. Han sørger for at faa en offentlig Politisag rejst. Men naar saa vedkommende Ejer møder og siger: Det falder ikke ind under Forbudet, det rammes ikke af Loven, fordi Strandbredden er bevokset hist og her, eller han maaske siger, at den er dyrket; hvorledes skal saa det afgøres? Efter min Mening skal det afgøres mellem de to Parter, den klagende og Ejendomsbesidderen, efter Civilprocessens almindelige Regler, og saa vil det gaa, som det gaar under sædvanlige Forhold, at hver tager sin Sagfører og saa have vi Spillet gaaende, idet de maa føre Processen efter Civilprocessens almindelige Regler og faa konstateret ved Søgemaal og Dom, om denne Strandbred er blottet for Græsvækst eller ej. Jeg fremdrog den Tanke forrige Gang, jeg havde Ordet, om den Strandbred var dyrket eller ikke, som var pløjet og harvet, uagtet der intet kunde vokse. Det er et Stridsspørgsmaal, som kan blive Genstand for Søgemaal, men jeg skal ikke fortsætte dette videre, idet jeg ikke agter at optage nogen personlig Debat med det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds. Jeg vil kun konstatere, at vi fra vor Side have stillet os saa imødekommende, at vi ere villige til at gaa med til at indrømme, at Synsmændene maa afgøre, hvor stor en Del af Strandbredden der, naar den er udyrket og ubevokset, skal drages ind under Forbudet. Det gik

vort Ændringsforslag ud paa i Fjor, men det ere de Herrer ikke tilfredse med, de ville have noget mere, og navnlig sagde den ærede Ordfører i Anledning af, hvad der kom frem fra det ærede Medlem for Sorø (Køedt), at han mente nok, at Faren for Kysten er saa stor, at den vil trække Lovforslaget igennem. Ja, det er netop det, der for en Del bevirker, at man ønsker Loven, og man vil ogsaa gøre betydelige Indrømmelser for at faa den, men der er dog Grænser for Indrømmelserne, og jeg tror, at det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds gør sig for store Forhaabninger, dersom han mener, at det kan drage en Bestemmelse med sig som den, at man skal baandlægge Ejendomme, hvor det aldeles ikke er nødvendigt for at sikre Kysten. Det tror jeg ikke, at han vil opnaa, jeg vil i hvert Tilfælde se det, før jeg tror det.

Bojsen: Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro) udtalte sin Anerkendelse af, at jeg havde dæmpet min Modstand over for visse Enheltheder i det foreliggende Lovforslag og havde rettet min Anke mod den principielle Side af Sagen. Jeg vilde overmaade gerne gøre mig fortjent til det ærede Medlems Anerkendelse, men naar jeg er mig bevidst ikke at fortjene den, maa jeg ogsaa vedgaa det. Da jeg forrige Gang havde Ordet, udtalte jeg kun om Lovens Enkeltheder, at jeg gik ud fra, at de, der havde stemt mod visse Bestemmelser i Fjor, havde undladt at genopstille Ændringsforslagene, fordi man ansaa det for unyttigt, da man ikke kunde føre dem igennem, men at Forslagsstillerne sikkert beholdt deres Mening derom. For øvrigt er det min Mening, at den Slags Enkeltheder bedst høre hjemme ved 2den Behandling; hvorimod det er naturligt ved 3dje Behandling at tale om Loven i dens Hælfed og altsaa ogsaa om dens Princip. Jeg har søgt at paavise, at man er inde paa en noget skæv Vej derved, at man lader enkelte Lodsejere optræde som Repræsentanter for noget, som i Virkeligheden maa siges at være en Samfundsinteresse. Naar det ærede Medlem ytrede Betænkeligheder ved at gaa den Vej, som jeg altsaa antydede, at man gennem Samfundsinstitutionen fik afgjort, hvor vore Kyster skulle fredes og hvor ikke, og indvendte derimod, at det vilde blive for kostbart, at man havde overvejet det, men fundet, at der vilde bruges for mange Penge dertil, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at man ikke — som det ærede Medlem for øvrigt selv gjorde